

Poezie z Vašeho pera

Ivo Krajíček
Čekání

*Čekání na čas milování
na hříčky se slovy,
kdy štěstím zazvoní
staré podkovy.*

*Čekání na čas,
kdy vykvete každý strom
i stéblo.
Na dráty nade vsí
hejno vlaštovek sedlo.*

*Čekání na čas,
kdy vykvete bronzem
dívčí šije i drobný kotník
a pár letních střevíčků
opustí botník.*

*Čekání na čas
zráni jahodí,
kdy vůni jahod
se rtů slíbat chce se.
Pár milenců varování
straky zahodí
a v skrytu lesa obejmeme se.*

*Čekání na čas,
kdy zvadne první stéblo
a potom poslední.
Slunce už nehřeje,
snad trochu k poledni.*

*Čekání na čas
dospělých dětí,
později vnuků.
Čekání na čas,
kdy zubatá zavolá
do stínu smutečních vrb a buků.*

Strakonice
25. 5. 1977

Johana Lucie Malardová
Spoutaná

*Cítím se jak spoutaná,
za nikoho provdaná.
Ale našla jsem cit,
s nímž je mi líp.*

*Spoutaná bez železných pout,
brzy bude, láska, soud.
Který tě usvědčí,
nebude ti do řeči.*

*Spoutaná velkou samotou,
obdařená tichou prázdnotou.*

*Přesto tak svobodná,
co se tomu vyrovná.
Pocity mě spoutávají,
ničí mě, když uhýbají.
Chci je dobře znát,
chci, abys měl mě rád.*

Hrabyň
8. 6. 2015

Johana Lucie Malardová
Ticho

*Nastalo hrobové ticho,
zmizni ty lidská pýcho.
Dopřáno bude trpícím,
těm života lidského volícím.*

*Marnivý bohatství mamon,
plný bezcenných papírů šanon.
Mě víra v něj pomůže,
a všechno zlo přemůže.*

*Tichá píseň v uších zní,
čekám až se rozední.
V srdcích všech lidí,
co mají oči a nevidí.*

*Děti, sed'te všichni tiše,
pan učitel na tabuli píše.
Křídou sněhově bílou,
nic nezmůžeš fyzickou silou.*

Hrabyň
8. 6. 2015

Johana Lucie Malardová
Prorok

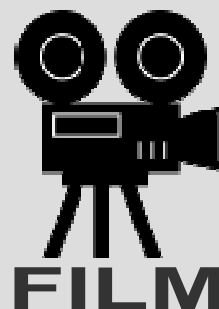
*Předvídám jak dobrý prorok,
jsem jen člověk, ničí otrok..
Poznám svoji cenu
a zažiji velkou změnu.*

*Prorokoval dobré časy,
miluji ho, On jej spasí.
Stál při mně, když jsem spala,
jeho blízkost jemně hrála.*

*Prorok tajemný lehce,
ryby plují v čisté řece.
Volně mohou ony dýchat,
ty budeš lektvar míchat.*

*Příliš silná intuice
otevřela mi hranice.
Dala k přemýšlení prostor,
tvrdí je tvůj názor.*

Hrabyň
11. 6. 2015

Pořád jsem to já (Still Alice)

Zkouška lásky, lidskosti
a trpělivosti

Drama režiséra Richarda Glatzera a Washe Westmorelanda **Still Alice** v hlavní roli s Julianne Moore, Alecem Baldwinem a Kristen Stewart zazářilo na torontském festivalu v roce 2014. Richard Glatzer, který zemřel letos v březnu ve věku 63 let, trpěl chorobou ALS (amyotrofická laterální skleróza), kvůli které nemohl mluvit. Komunikoval pomocí aplikace iPad, která převádí text na řeč.

V americkém snímku herecky exceluje Julianne Moore v roli profesorky postižené Alzheimerovou nemocí. Moore si za sugestivní výkon vysloužila řadu cen včetně Oscara. Podle bestselleru neuroložky a spisovatelky Lisy Genovy ztvárnila profesorku lingvistiky na Columbijské univerzitě v New Yorku – doktorku Alice Howland, padesátiletou ženu a matku tří dětí – Anny (Kate Bosworth), Lydie (Kristen Stewart) a Toma (Hunter Parrish). Jejího manžela Johna Howlanda hraje citlivě Alec Baldwin.

Když je Alici diagnostikována raná forma Alzheimerovy choroby, procházejí vzájemné vztahy v rodině tou nejnaróčnější zkouškou – zkouškou lásky, lidskosti i trpělivosti... Děj filmu se odvíjí chronologicky. Od zjištění diagnózy nemoci, kterou Alice získala dědičně, přes první příznaky (ztráta orientace a paměti), které se postupně a jistě zhoršují. Progres Aliciny choroby je vyjádřen věcně, civilně, bez zbytečných sentimentálních výlevů a násilného ždímání emocí. Filmu se daří se držet hranice vkusu. Divák se tedy dočká silného dramatu, tvůrci představují Alzheimerovu chorobu tak, jak se může odehrávat ve skutečném životě.

„Kéž bych měla rakovinu“ – povzdechne si Alice v jednu chvíli, tak je pro ni těžké ztrácet sama sebe. Postupně se jí mění život...